

DE NIEUWE LEER

6 oktober 1986

Goedenavond,

Ik ben niet alwetend of onfeilbaar, denkt u alstublieft zelf na. Ons onderwerp is iets waar wij waarschijnlijk meer van afweten dan u. Het is op uw aanvraag overigens dat het behandeld wordt: de Nieuwe Leer.

In de zestiger jaren heeft een geestelijk zeer hoogstaande kracht zich gemanifesteerd in India, in de buurt van Jasper. Het was een man die tot op dat ogenblik zich volkomen normaal heeft gedragen. Hij heeft een opleiding tot ingenieur gehad - niet afgemaakt, geloof ik - en deze begon ineens rond te trekken en heeft daarbij nogal grote reizen gemaakt - hij is ook in de Arabische staten geweest. En hij predikte een nieuwe leer.

Ongeveer vijf jaar daarna kwam een tweede figuur, die we niet zo goed thuis kunnen brengen. Zeer vermoedelijk van Libische origine. En deze deed een paar kleine wonderen en bracht ook weer een nieuwe leer.

Het wonderlijke is dat beide figuren elkaar nooit ontmoet hebben en dat beiden in essentie hetzelfde gepredikt hebben. De invloed daarvan is betrekkelijk groot geweest. Er is ondermeer in India daardoor een reeks, zeg maar communes ontstaan. Een principe dat zelfs tot China is doorgedrongen. Er zijn daarnaast een aantal veranderingen geweest in opvatting, bv. in Saoedi Arabië en nog een paar landen.

Wanneer we daar over spreken als de "Nieuwe Leer" dan zijn we geneigd om de eerste figuur aan te duiden als de Wereldlêraar en de tweede als de Wereldmêester. Of dat juist is, weet ik niet.

Hun leer is eigenlijk een zeer simpele:

"Zorg voor je medemens en zorg voor jezelf. Schaad niemand, dwing niemand".

Dat is, héél kort samengevat, de kern van de zaak. En daaromheen spelen zich allerhand problemen af: er is bijv. iemand die dan op een gegeven ogenblik zegt: "Ja, maar heer, als we nou terug moeten, eigenlijk, naar een heel andere manier van leven en denken, zou het dan niet beter zijn als we helemaal naar de oude tijd terugkeerden?". En toen gaf de Wereldlêraar daarop het antwoord:

"Als je naar Bagdad moet, dan kun je er drie weken over lopen. Je kunt het ook in twee dagen doen met de trein. Hij die gaat lopen als hij een trein kan nemen is een dwaas. Hij, die niet gaat, omdat de trêin loopt, is nog dwazer."

En daaruit voelt u al dat ook hier allerhand gelijkenissen een rol hebben gespeeld.

Wanneer je zegt "naastenliefde", dan valt op dat die term eigenlijk niet meer gebruikt wordt. Geen van beiden spreken over naastenliefde. Ze spreken over heel iets anders. Ze spreken over "verwantschap". Maar als we de plaats waar ze vandaan komen, de landen waarin ze gewerkt hebben in aanmerking nemen, is dat eigenlijk méér dan naastenliefde. Verwantschap is een verplichting. Naastenliefde is een gunst die je aan een ander bewijst. En ik geloof daarom dat toch wel degelijk vele dingen uit de leer van Jezus en sommige uit die van Mohammed, enkele denkwijzen ook, die meer uit Hindoeïsme en Boeddhisme stammen, mee een rol spelen.

Ik heb U daarmee hopelijk geörienteerd en zal nu proberen een aantal citaten te berde brengen.

"Wanneer een medemens in nood is, ben je zelf in nood, totdat je hem geholpen hebt."

"Wanneer een medemens lijdt, heeft het geen zin met hem méde te lijden. Maar je moet zijn lijden stelpen."

"Al wat je zegt kàn belangrijk zijn. Al wat je doet, is belangrijk."

En dan komen er natuurlijk ook problemen op. Dat is heel duidelijk t.a.v. moraliteit bijvoorbeeld. En dat wordt ook heel simpel opgelost:

"Jij bent zelve de wet. Een wet die je aan niemand op kunt leggen behalve aan jezelf. En als je de wet in jezelf gevonden hebt, pas hem toe óp jezelf."

Mogen we dan dit wel en dat niet, zult u vragen natuurlijk . Het antwoord is:

"Al wat in de schepping is, komt voort uit God. Al wat voort komt uit God, is goed, tenzij wij het anders maken. Laat ons daarom alles aanvaarden wat de Schepper geeft, maar laten we de betekenis ervan niet veranderen."

En dan roepen ze ook: "Ja maar, de kracht vooral, die je laat zien, meester, waarom kunnen wij geen wonderen doen?". Het antwoord was:

"Wanneer het U al zo moeilijk valt in Uzelf te geloven, hoe kunt U in God geloven? Maar als je aan jezelf gelooft en aan je God, kun je wonderen doen."

Een Islamiet maakte toen de opmerking: "Ja, maar er zijn toch grenzen? Want toen de berg niet naar Mohammed kwam, is hij toch naar de berg gegaan?" Het antwoord was:

"Wanneer ik in zijn plaats zou zijn geweest, was de berg niet nodig geweest."

Het is een spel van denkbeelden, van woorden, maar ook van krachten. Wanneer iemand zegt: "Ja, maar heer, ik ben ziek", dan zegt hij:

"Denk je gezond."

"Hoe moet ik dat doen?". Dan zegt hij:

"Aanvaard wat je bent en stel je voor ogen wat je wilt zijn."

En het gekke is, dat dat inderdaad de methode is ,die schijnt te helpen vaak. Sommigen hebben de meester in dat geval de meester beschuldigd dat hij geleend heeft bij Coué, maar ik geloof niet dat dat het geval was. Ik weet niet of hij hem gekend heeft.

"Alle dingen die zijn, zijn dromen. Dat wat is, is werkelijk. Dat wat is, is één. Dat wat wij dromen is veelheid."

Al weer een beeld dus van tegenstellingen en ik moet zeggen dat ik zowel bij Wereldleraar als Wereldmeester, laat ik die termen gebruiken, steeds weer dit tweeledige ben tegengekomen. De Leraar zegt op een gegeven ogenblik, tegen een aantal studenten:

"Jullie willen wat worden; maar hoe kun je wat worden als je niets bent? Leer eerst iets te zijn. Dan kun je door wat je bent voor anderen iets worden."

Vind ik heel knap. Een ander zegt: "Ja, maar ik zit met zo grote problemen en moeilijkheden. Hoe kom ik eruit?". Wederom de Leraar, die mij sympathieker is, omdat hij erg nuchter is. Zijn antwoord is:

"Als U nadenkt over een probleem, wordt het alleen groter en lost het zich niet op. Wanneer u een probleem aanvaardt en kijkt wat U kunt doen, blijkt het probleem na korte tijd verdwenen."

Hoe nuchter eigenlijk.

"Heer, wat moeten wij doen?". Een vraag die door de eeuwen heen ook wel heeft geklonken. De wereldleraar die zegt:

"Wees je zelf."

en de wereldmeester zegt:

"Besef de kracht die in je woont."

Waarom noemen we dit dan een "nieuwe leer"? Er zit zoveel in dat oud is. Misschien wel omdat het grote verschil tussen al die oude leringen en de Nieuwe Leer is dat er zich nog geen priesterschap ontwikkeld heeft. Er zijn nog geen uitleggers.

De leer is ook zo eenvoudig dat iedereen ze zelf kan beleven, wanneer je zoekt in datgene wat is gezegd. Je hebt een probleem. Dan kom je iets tegen en dan zeg je: "Oh, dat kan ik doen. Dat zal mijn weg kunnen zijn".

Op het ogenblik namelijk dat een dergelijke leer wordt geïnstitutionaliseerd - vergeeft u mij dat ik stotter, maar het woord zelf staat me al tegen -, ontstaat een enorme vervreemding van de inhoud.

De meester zegt:

"Denk niet over het hiernamaals, maar wees vandaag."

En dan zeggen ze: "Ja, maar heer, mogen we dan niet verwachten dat er een hemel is?" Dan zegt hij:

"Een hemel die in uzelve woont, blijft bestaan. Een hel die in uzelve woont, blijft u kwellen. Maar datgene wat ge zijt, is oneindig. En dat zal moeten ophouden met dromen om zijn werkelijkheid te vinden die vrede is."

Mogelijk dat die nadruk op vrede mede te danken is aan de ook toen reeds bestaande grote verscheurdheid van het land waaruit hij is voortgekomen. Maar ik denk toch dat dat begrip vrede voor hem iets anders is dan wapenstilstand. Vrede noemen ze tegenwoordig een toestand waarin de mensen elkaar pesten zonder elkaar dood te slaan. Maar in zijn ogen is vrede eerder: rust - zo grote rust die je zelf draagt, dat je met een ander kunt delen.

En, op die manier vertaald - ik ben aan het uitleggen, ik weet het -, kom je eigenlijk terug in de richting van het Boeddhistische Nirwana. Het zijnde niet-zijn, zoals men het noemt. Maar nu niet meer als iets waarin je verdwijnt, maar als iets waarvan je deel uitmaakt, ongeacht wat je bewust nog verder bent of beleeft. Het is een innerlijke zaak geworden. Niet iets om naar te streven, maar iets om te zijn.

En ik geloof dat dat punt kentekenend is eigenlijk voor beide leraren. Ze zeggen:

"Mensen, werk samen. Wanneer het één mens niet goed gaat en drie mensen helpen hem, gaat het vier mensen goed. Maar als het één mens goed gaat en drie anderen benijden hem, gaat het vier mensen slecht."

En ik geloof dat daar wat in zit. Een groot gedeelte van de wereld is opgebouwd uit denkbeelden van: "hij wel en ik niet", van: "als ik nu maar...." en "had ik nu maar...." en "oh, als dat eens zou kunnen...". Dromen, maar je hebt niet met dromen te maken, je hebt met de werkelijkheid te maken: wat ben je, wat kun je? En allebei, elk op hun eigen wijze, ongetwijfeld, wijzen ze erop.

De leraar zegt op een gegeven ogenblik:

"Ach, waarom zouden wij ons beklagen over het leven dat een droom is. Na elke droom volgt een ontwaken. Maar wie zijn droom belangrijker vindt dan zijn ontwaken, wordt ook na zijn ontwaken gekweld door zijn dromen."

Je kunt haast zeggen: psychologie.

Er is iemand die zegt: "Ja maar, hoe zit het met karma?". - U weet, karma is een bekend woord. Dat heeft u hier ook heel vaak gehoord. Karma is namelijk de verklaring voor alles wat je verkeerd doet maar waarvan je niet op dit moment de schuld op je wilt nemen. - En dan zegt die leraar heel nuchtertjes:

"Wat je geweest bent, heeft je gemaakt tot wat je bent. Wat je nu bent, maakt je tot wat je zult zijn. Zo vraag je niet af: is het karma?, maar vraag je af: hoe doe ik nu het beste?."

Zegt er een: "Maar we reincarneren toch?". Antwoord:

"Wat deert het u, wat u vroeger geweest bent? En waarom vestigt u uw hoop op wat u eens misschien zult zijn, terwijl ge zoveel kunt zijn op dit ogenblik?"

Anderen komen aandragen met het geloof, de heiligheid van het geloof ook natuurlijk. Want er zijn heel veel mensen die hun geloof onaantastbaar achten. Dan zegt er één gewoon: "Wat u predikt is, nou, laten we maar zeggen: duivels". Het antwoord was:

"Als ik zou prediken wat duivels was, zou ik preken wat mensen willen horen. Maar als ik preek wat uit God komt, dan preek ik over datgene wat in de mens leeft, wie het prettig vindt of niet."

Dan zegt er een: "Kunnen we dan zonder godsdienst leven?". Het antwoord is:

"Hij die altijd krukken gebruikt, leert nooit lopen."

Een ander zegt: "Ja. maar er zijn zoveel ellendige gevallen", - het ging in dit geval om lepra, maar goed, het had over wat anders kunnen gaan ook -, "waaraan hebben ze dat dan verdiend, als dat niet hun karma is?". Het antwoord is:

"Het is niet wat ze verdiénd hebben. Het is dat wat ze nu zijn, ondanks alles, wat bepalend is."

En daarmee maakt hij eigenlijk, dacht ik, een enorme streep door de rekening van iedereen die alleen maar bezig is met wat komen gaat.

Oh ja, één ding was heel erg leuk. Er was toen sprake over de bouw van een fabriek. Ik weet niet precies meer waar. Ik meen in de buurt van Janalpur. De meester werd er over gevraagd: "Is het goed wat ze doen?". Toen zei hij: "Maakt het de mens gelukkig?"

Toen riepen ze: "Ja".

"Dan is het goed. Maar als u zo dadelijk ongelukkig bent, omdat uw droom niet is uitgekomen, bent u verkeerd."

Hij was niet tegen modernisering, industrie. Helemaal niet, maar hij leerde de mensen bv:

"Je moet samenwerken en ieder moet proberen te doen wat hij het beste kan. En wanneer de anderen hem daartoe de gelegenheid geven, dan kun je door alles te delen, samen beter leven, gelukkiger zijn en meer goeds op aarde voortbrengen, dan zonder dat ooit denkbaar zou zijn".

Ja, daar was toen ook een beklag, wat was dat ook al weer? Het ging toen over, ja, lichte vrouwen, en acrobaten, en musici. Afijn, die zwervende mensen die vertoningen geven, en ook nog andere mogelijkheden bieden. En iemand zei: "Die zult u dan wel veroordelen?". En toen zei de leraar:

"Hoe kan ik iemand veroordelen, die datgene doet waarin hij het beste is."

En toen waren ze allemaal erg geschokt. Toen zeiden ze: "Ja, maar meester, dat kunt u toch niet goedvinden?". Toen zei hij:

"Ik hóéf niets goed te vinden en u hoeft niks goed te vinden. Zij zèlf moeten het goed vinden. Dat is het enige waar het om draait."

Wij zouden zeggen: het enige criterium.

"Een mens moet zo leven dat hij vrede heeft met datgene wat hij is, met datgene wat hij doet, en elke dag opnieuw toch weer een uitdaging vindt om iets méér te doen en iets meer te zijn."

En ik geloof dat hij daarmee de spijker op de kop heeft geslagen.

Ik denk dat wanneer - ja, veronderstellenderwijze -, wanneer de leraar het nederlandse voetbalpubliek, inclusief de belhamels, had moeten bewonderen, hij zou hebben gezegd: "Ik begrijp het niet, waarom gaan ze niet voetballen, dan kunnen ze volgens de spelregels zo gemeen zijn als ze willen."

Hij zegt niet: "Het mag niet". Hij zegt: Je mag het niet zó doen dat je een ànder schaadt".

En ja, ons, van de Verdraagzamen, is de leraar dus erg lief omdat hij nuchter is, in zijn uitspraken to-the-point blijft. En toch voelen we ons ook met die meester verwant. Want wat zegt die?:

"Wanneer je je niet afvraagt: 'wat maakt mij anders dan anderen?', maar: 'hoe kan ik met anderen meer zijn?', dan vraag je niet naar godsdienst, dan vraag je niet naar stand, naar bezit. Dan vraag je alleen naar de erkenning van de medemens en het samen met die medemens meer mens zijn."

En daarmee is eigenlijk in wat citaten een groot gedeelte van de leer toch voor u. En dan zijn er mensen die zeggen: "Ja, maar we hebben er nooit van gehoord!". Dat is volledig waar. Over de wereldleraar zijn enkele artikelen verschenen in Amerikaanse tijdschriften. Maar er kwamen al heel gauw mensen met meer Indische filosofieën en meer aanhang, en hij is gewoon uit het gezicht verdwenen.

Wat heeft hij achtergelaten? Nou, zeg misschien, op het ogenblik, tien-, vijftienduizend wèrkelijke volgelingen en een groot aantal mensen die toch wel iets van hem hebben gehoord of een deel van zijn uitspraken toch wel in de praktijk kunnen brengen.

De meester heeft méér bereikt. Maar vreemd genoeg is dat voor een groot gedeelte in de richting van het Nubische land gegaan en dus niet zozeer naar de kusten van Afrika en zeker ook niet naar Arabië. Daar is zijn leer wel bekend maar ze wordt enorm bestreden. Ik denk dat hier het gezag van de oelama's, de imams en hoe ze verder allemaal mogen heten, ayatollah's natuurlijk ja, een veel te grote rol speelt.

Wanneer je de mens zelf tot rechter maakt over zichzelf, dan ontnem je anderen het recht om rechter over hen te spelen. En macht berust op twee dingen. Het recht om over een ander te oordelen en de macht om het oordeel te voltrekken.

Geen van beiden hebben ze aan macht geloofd. Ze hebben gezegd:

"Macht is de illusie die in stand wordt gehouden door de dwaasheid van velen."

En ze hebben daaraan toegevoegd:

"Macht is overbodig en zinloos wanneer de mensen vanuit zich het goede doen, want de machtige gaat dan ten onder aan het kwade dat hij zelf oproept."

Op deze manier hebben ze toch iets gezegd over verdraagzaamheid en de meester heeft daar, dacht ik, toch wel de meeste nadruk op gelegd. En ja, het is natuurlijk reuze prettig wanneer toch een zeer verlichte geest je gelijk geeft. Dan voel je je een beetje gevleid. Wanneer hij zegt dat je samen moet werken, zeggen wij: moet tolereren.

Maar hoe kun je met een ander samenwerken wanneer je niet ook het ànders zijn van de ander aanvaardt? Gaat u kijken waar u wilt, zelfs in een huwelijk. Wanneer twee mensen niet aanvaarden dat elk van hen een eigen aard, een eigen karakter, eigen mogelijkheden heeft, dan wordt het óf voor een van beide partners een slavernij óf wat ook kan, in deze tijd tenminste, een echtscheiding. En het schijnt dat dat nog al eens voorkomt.

Nu geloof ik dat je nooit over echtscheiding kunt spreken, omdat degenen die een echtscheiding aangaan, nooit echt verenigd waren. Maar goed, dat is mijn mening.

Wanneer de meester zegt dat er geen grenzen moeten zijn, dan zegt hij niet dat er geen landen moeten zijn, maar hij zegt:

"Je buur moet altijd bij je binnen kunnen komen als hij hulp nodig heeft. En als jij hulp nodig hebt, moet je je nooit schamen om naar een buur te gaan en die hulp te ontvangen. Alles wat je bent moet je willen delen met anderen en je moet de gaven van anderen aanvaarden, wanneer ze wat ze zijn en wat ze bezitten, willen delen met jou.

Want er is groter recht dat een mens bezit dan het recht om te geven. Nemen daarentegen is het sluiten van grenzen. Ontvangen is anders dan nemen."

Ik citeer nu even niet letterlijk, anders wordt het te ingewikkeld. Maar het komt dus hier op neer: Wanneer een ander geven wil, mag je niet weigeren, want wat de ander geeft uit de volheid van zijn hart en wezen, is voor die ander belangrijk, want dáárom moet je het aanvaarden. Dat echter is niet: het némen. Als je neemt, neem je wat jij belangrijk vindt, van de ander, en dit nu is niet juist.

In de Nieuwe Leer komen natuurlijk een heleboel dingen voor, waarvan je zegt, tja, wat moet je er mee? En dan ga je toch weer naar die wereldleraar toe, die op een gegeven ogenblik zegt dat politiek de in leugen gehulde grootheidswaanzin betekent. Ja, dan zeg ik: dat is erg onvriendelijk tegen politici. Maar als je spreekt over het wezen, over de structuur, heeft hij eigenlijk gelijk. En wanneer je hem vraagt: wat denkt u van regeerders, dan zegt hij:

"Een regeerder die kàn regeren, regeert niet lang."

En fijn is dat niet gezegd. Als je te bekwaam bent, moeten ze je niet, en omdat je bekwaam bent, heb je dan ook geen behoefte om ten koste van alles je vast te klampen aan een ander. Dus je kunt veel meer en veel beter zijn.

"Een mens", zegt de leraar, "kan scheppen omdat hij datgene wat in hem leeft vorm kan geven buiten hem en zo, wat niet was, kan doen ontstaan of herontstaan."

De meester zegt het anders:

"De kracht die in mij woont, spreekt door mij, omdat ik de kracht erken als het belangrijke. Zou ik spreken, de kracht zou zwijgen."

Ergens komt het weer op hetzelfde neer. U ziet, het is altijd die tegenstellings sfeer. En daarbij is het een leer, die, dacht ik, in deze tijd nog niet concreet beleefbaar is voor veel mensen. Namelijk, dat je zèlf de wet moet zijn, dat je zelf de verantwoordelijkheid moet dragen. Dat je zelf, met anderen samen desnoods, moet zorgen dat de dingen in orde komen. En dat je dat niet moet doen omdat jij vindt dat een ander moet veranderen, maar dat jij het gewoon moet doen, omdat er voor een ander betere mogelijkheden zijn om zichzelf te zijn.

De essentie is en blijft eigenlijk datgene wat Jezus heeft geleerd en wat voor hem, overigens ook nog wel door andere Wijzen, is uitgedragen.

"Het leven", zegt de leraar, "wordt gemaakt tot een strijd tussen goed en kwaad. Maar waar het goede niet is, kan het kwade niet zijn en waar het kwade niet is, kan het goede niet bestaan. Daarom moeten wij béide aanvaarden en een weg kiezen waardoor beide in evenwicht blijven. Alleen daar waar evenwicht in ons is, kan (en hij spreekt dan over de 'God-in-ons') de God in ons doen ontwaken."

En dan komen er zo nu en dan wel besprekingen waarvan je zegt: ja, dat is een leuke discussieavond, zo'n beetje forumachtig, weet u wel, en dan zitten de mensen te zeuren over: "Ja, nou, als dat nou eens anders zou zijn dan dat?" Hij zegt:

"Waarom moeten de dingen anders zijn?. Ze moeten béter zijn. Wanneer u niet zo druk bezig zoudt zijn met uzelf, zoudt u in en voor de wereld méér zijn. De kracht in u is datgene wat u duidelijk maakt wat u bent en wat u kunt zijn. Maar zodra u de details belangrijk gaat maken, gaat het gehéél teloor. Dan is er geen evenwicht. Waar geen evenwicht is, is geen vrede. Waar geen vrede is, kan de kracht door ú niet werken."

Dan zeggen ze: "Ja, maar heer - meester, zo zullen we zeggen - kunt ú het nu niet voor ons in orde maken?" En toen gaf hij een heel gek antwoord. Hij zegt:

"Kan ik een curry eten, opdat ú gevoed bent?"

Denk er eens over na. Je kunt niet voor een ander eten, je kunt ook niet voor een ander leven. Dat zijn dingen die je eigen bestaan aangaan, je eigen instandhouding, je eigen groei, je eigen ontwikkeling. Hoe wil je daaraan ontkomen, dat je het ook zelf moet doen? En dat is, geloof ik, in deze tijd erg belangrijk.

Want we zitten nu op de grens van een Aquariustijdperk en ongetwijfeld zullen nog wel eens hoge geesten incarneren en die zullen dan ook weer een "nieuwe leer" brengen, een nieuwe formulering, kun je zeggen, van het oude.

Maar in deze tijd beseffen te weinig mensen dat zij zelf en zij zelf alléén aansprakelijk zijn voor al wat ze zijn, doen en ervaren. Zij maken het uit, niet iemand anders. En als er gesproken wordt over een noodlot, dan geeft de meester een leuk antwoord. Hij zegt:

"Wanneer vraagt u de slang waarom ze geen poten heeft? Zij is slang en dit bepaalt haar beweging en haar weg. U bent mens, dat bepaalt úw beweging en uw weg. Niet elke slang is dezelfde. Niet elke slang beweegt zich hetzelfde. Niet elke mens is hetzelfde. Niet elke mens kan dezelfde ervaring opdoen, dezelfde wegen gaan."

En de leraar, die natuurlijk veel nuchterder is, - tenminste voor mijn gevoel, hoor; vergeef het mij, ik spreek een oordeel uit dat ik eigenlijk niet mag spreken over hoge geesten, maar ja, hoe moet ik het zeggen - , hij heeft het, als ik het even weer samenvat, ongeveer als volgt geformuleerd:

"Wie zich afhankelijk maakt van anderen, kan niet zichzelf zijn. Wie alleen vanuit zichzelf leeft en vanuit zichzelf werkt, is afhankelijk van hetgeen hij is, maar anderen kunnen in strijd zijn met je wezen, jijzelf niet."

En ik geloof dat je daar ook weer een schema krijgt in die nieuwe leer voor het leven dat eigenlijk doodeenvoudig is.

"Anderen kunnen mij alleen iets aandoen, wanneer ik het toelaat, bewust of onbewust. En wanneer ze me iets aandoen en ik aanvaard het niet, kan ik het ontkennen.

Ik voel pijn omdat ik pijn vrées en ik kan meer pijn vrézen dan mijn lichaam kan voelen. Maar wanneer ik tegen mijzelf zeg: die pijn bestaat niet, dan verdwijnt ze, dan blijft ze beneden het niveau waarop ze me storen kan."

Iemand riep uit: "Ja, maar meester, wanneer ze mij nu zeggen: gehoorzaam of sterf?" Toen zei hij:

"Sterven is iets wat je zelf doet. Gehoorzamen is echter: je zelf onderdanig maken aan anderen. Kijk in je hart en weet wat je doet, want hij die sterft, leeft verder, maar hij die gehoorzaamt, sterft langzaam af zonder de dood te kennen."

Ik vind het schitterend allemaal. En dan heeft hij ook een paar heel eenvoudige opmerkingen:

"Waar een wapen is, is de neiging tot doden. Waar de neiging tot doden is, is de neiging tot dwingen. Waar de neiging tot dwingen bestaat, ontstaat de dood van velen."

Zo heel simpel. Niet alleen maar: grote mogendheden met hun atoombommen en zo, maar net zo goed in een klein milieu: Pa, die de kinderen met straffe hand regeert en niet wil zien dat ze eenvoudig de mogelijkheden niet hebben om dat te zijn wat hij wil zien in ze. Hij dóódt als het ware die kinderen omdat hij het ze onmogelijk maakt zichzelf te zijn.

Maar aan de andere kant zijn er ook ouders die hun kinderen alle mogelijkheid geven in de wereld om zichzelf te uiten en die, wanneer ze een vreemde een schop geven, zorgzaam vragen: "Pietje, heb je je tenen niet pijn gedaan?".

Kijk, dat is óók weer anders. Want je mag jezelf zijn, maar nooit ten koste van een ander. Je mag uitleven wat je bent, maar nooit ten koste van een ander. En daar ligt, dacht ik, een criterium dat in deze tijd van groot belang is.

Mensen moeten weer leren op zichzelf te verouwen. Ze moeten leren dat ze geen recht hebben van anderen datgene te eisen wat ze zelf niet kunnen of zijn.

Dat zou natuurlijk de hele machtsstructuur van de moderne wereld aantasten en ik geloof dat dat ook een van de redenen is dat bv. in India het onmogelijk is of praktisch onmogelijk is gemaakt om een aantal boekwerkjes te laten drukken en te verspreiden. Ze zijn uiteindelijk gedrukt, vreemd genoeg, in Oost-Duitsland, maar alleen voor de export naar India.

Dus: wanneer je dat zo bekijkt: die mensen zijn gewoon bang daarvoor. Mensen zijn bang dat eindelijk elke mens gaat beseffen: ja, maar zo ben ik en dat kan ik, en nu zoek ik anderen, die dat ook willen en die dat ook kunnen. en dan gaan we samen en dan zullen we wel zien wat we kunnen presteren.

Een typisch commentaar - alweer, ik zeg: van de leraar, het ligt me het beste. Ze vroegen: "Ja, maar heer, er worden toch plannen gemaakt, voor nieuwe wegen en nieuwe dorpen"? Toen zei hij:

"Ja, plannen maken, dat is heel vaak: de feiten vergeten. Als je een plan hebt, kijk naar een eenvoudige plan en begin. Als je een pad wilt hebben van het ene dorp naar het andere, begin met een pad te maken en de kans is groot dat het andere dorp je tegemoet komt en ook een pad maakt.

Maar als ze het niet doen, verwijt ze het niet, want jij wilt het pad. En ga dan geen plannen maken hóé het moet gebeuren, begin. Het enige wat je moet weten is: waarvoor wil ik dit. Als je de reden weet waarom je iets wenst, dan kun je ook beginnen om het waar te maken."

En ik dacht dat daar eigenlijk ook een soort beschuldiging in ligt, eigenlijk, tegen de moderne wereld. Natuurlijk, het is verschrikkelijk wanneer mensen hongersnood hebben en al die andere dingen en dat zij dan roepen: "Ja, help me, en verzorg me". Maar: ze moeten leren voor zichzelf te leven, voor zichzelf te zorgen.

Natuurlijk, je kunt wat je hebt wel met ze delen. Maar niet zo dat ze op een gegeven ogenblik zeggen: ja, nou, hoe ik dus zelf niets te doen, want ik krijg het wel.

En ik dacht dat dat ook in de gewone maatschappij het geval was. Natuurlijk, iedereen wil wel bepaalde dingen. En iedereen heeft wel het gevoel dat dat belangrijk is. Dan moet hij het zelf waar kunnen maken. Niet iemand anders zoeken die de rekeningen betaalt. Niet iemand anders zoeken die de aansprakelijkheid op zich neemt. Zelf doen.

Ja, ik kom nu aan het einde trouwens hoor, van dit inleidend betoog. U kunt zo dadelijk vragen gaan stellen - na de pauze dan.

Over geestelijke waarden en geestelijke krachten is ook het een en ander gezegd. En ontgaan van vele bloemrijkheden komt het eigenlijk hier op neer:

"Omdat het leven voor een groot gedeelte illusie is, een droom, is ze te wijzigen. Maar dan moet de dromer sterker zijn dan hetgeen hij droomt. De kracht draag je in jezelf. Je zegt: er moet kracht zijn, dan is er kracht wanneer u beseft dat ze in u woont.

Wanneer u zegt: er moet licht zijn omdat het duister is en als u beseft dat het licht in u bestaat, zal het van u uitstralen. Want elke mens heeft het vermogen om met zijn innerlijke kracht de uiterlijke verschijnselen te beïnvloeden en daardoor allerhand dingen tot stand te brengen die op dit moment wonderen heten."

Dan wil ik een van de weinige concrete uitspraken van de Wereldmeester aanhalen - tenminste voor mij concreet dan weer - , hij zegt op een gegeven ogenblik heel duidelijk:

"Wie gelooft in zichzelf, gelooft in zijn vermogen om de wereld naar zijn hand te zetten. Wie gelooft in een kracht die hem alle mogelijkheden geeft, zal de wereld naar zijn hand zetten.

Maar let wel: beheers nimmer een ander. Want wat in de ander leeft, kan uw droom aantasten, maar de dingen kunt ge maken tot wat ge wilt. Voel u verwant met de materie en de materie antwoordt door uw gedachten eenvoudig te laten uitbeelden. Voel u één met de machine en ze zal u gehoorzamen alsof ze een levend wezen was. Maar misacht de materie, misacht de machine, en ze worden uw vijand. Want al wat je verwerpt, wordt je vijand. Al wat je aanvaardt, wordt je vriend. En een vriend dient je niet, maar helpt je."

En ik geloof dat ik daarmee het belangrijkste, van de geestelijke lessen ook wel, heb gegeven. O, er zit wel het een en ander bij van: moeten we bidden met rituelen? En het antwoord is:

"Ja. Wanneer het ritueel u helpt om u dichter bij God te voelen en de God in u duidelijker te ervaren, is het ritueel nuttig. Maar het ritueel is alleen nuttig omdat het u die mogelijkheid geeft. Ze bezit geen verdienste in zichzelf."

Er zijn allerhand andere verhalen over: ja, maar moeten wij dan toch ons niet verdedigen tegen al degenen, die ons aanvallen? En het antwoord was:

"Zolang je hen niet tegemoet gaat omdat ze je aanvallen, heb je het recht je te verdedigen."

Het is allemaal zo simpel eigenlijk. Zo doodgewoon. Maar er zal een tijd komen dat de mensen veranderen, dat ze gaan begrijpen dat samenwerking iets anders is dan van elkaar profiteren. En wanneer ze dat gaan begrijpen dan komt er ook een ogenblik dat ze niet meer spreken over jÓúw belangrijkheid of mijn belangrijkheid, maar over datgene wat ze tot stand brengen. En op dat ogenblik is de werkelijke geestelijke bewustwording op aarde mogelijk.

En een leer die in die richting gaat, kán niet onderdrukt worden, hoeveel belangen er ook op het spel staan. Die leer kán verder gaan. En als ze dan exponenten heeft soms, waarvan je je afvraagt: waarom hebben ze zo gedaan, zoals Mossadeq bijv. (Perzisch politicus 1880 - 1967: Red.), dan krijg je het gevoel: ja, wij vonden dat dan toch verkeerd. Maar het is een begin en het heeft gewerkt en het zal verder moeten werken.

Men heeft moeten afpersen? Het afpersen heeft een antwoord gevonden. Ook daar zal men moeten begrijpen, dat er sprake is van de noodzaak evenwicht te scheppen, samenwerking. Niet alleen maar van onderlinge belangenafweging.

De wereld gaat die kant uit. Staten kunnen niet meer zelfstandig blijven bestaan. Ze zijn te veel onderling afhankelijk geworden. Waarom dan de illusie van afzonderlijkheid zolang handhaven? Er zijn veel dingen die noodzakelijk zijn voor de mens, die de mens kán maken, wanneer hij ophoudt de dingen te maken die overbodig zijn, ja, die eerder schadelijk zijn dan goed.

Maar dan moet je gaan beseffen dat je niet leeft voor je zelf, of voor je zaak of voor een koninkrijk of voor een republiek, maar dat je leeft voor de mensheid omdat je mēns bent. En als dát gebeurt dan ontstaat die innerlijke verandering, die omschakeling waarbij de wèrkelijke kracht in je wezen naar buiten komt. En die tijd móét gaan komen, want als die tijd níét komt, gaat de mensheid aan zichzelf ten gronde.

Dit was mijn inwijding, eh... inleiding, kleine verspreking misschien, maar degene die volledig begrepen heeft wat ik gezegd heb, met die eenvoudige woorden, die zou het wel eens als een begin van een inwijding kunnen ervaren.

Na de pauze kom ik terug, ikzelf, en bent u dus in staat mij lastig te vallen over al datgene waarvan u meent dat het niet juist is of dat het onmogelijk is, en ik zal u naar beste vermogen te woord staan, dat beloof ik u.

Aangename pauze!

Nou, wat vindt u er van? Zou in die simpele gegevens, zou langs die denklijnen niet een houvast te vinden zijn? Datgene doen wat een ander niet voor je kan en mag doen, helemaal zelf, en er dan zelf voor verantwoordelijk zijn, zonder dwang van anderen en zonder iets van en ander te eisen? Een vorm van Liefde voor het bestaan, maar in de vorm van respect voor al het bestaande? Zouden we dan niet alle stormen kunnen weerstaan, begeleid als we worden door hen aan "Gene Zijde", die ons meenemen op hun weg? Die ons inspireren dat iets in onszelf tot uitdrukking te brengen dat ons immers met allen en alles verbindt?

Dan nu wat de nieuwe leer ú te zeggen had, wat u erover wilt zeggen, gaat uw gang.

Vraag: Zal op den duur de Nieuwe Leer de plaats gaan innemen van het Christendom?

Antwoord: Het is daar niet voor .....?, maar het ligt niet in het karakter van de Nieuwe Leer om iets anders op te .....?. Het karakter van de Nieuwe Leer is eenvoudig: laat het goede wat er is, blijven bestaan. En dat zou betekenen volgens mij, dat er in het Christendom veel moet verdwijnen, maar datzelfde zou je kunnen zeggen voor Islam, Hindoeïsme, Boeddhisme of voor allerhand denksystemen die er bestaan. Zolang ze iets positiefs te brengen hebben, dan horen ze er eigenlijk bij.

En ik denk dat, zeker in het Westen, het Christendom toch een zodanige invloed heeft op het denken en gewoonten van de mensen, dat je dat Christendom eenvoudig weg niet opzij kunt schuiven. Maar als de Nieuwe Leer erbij zou komen dan zal men in het Christendom, dacht ik, toch een beetje meer teruggaan naar de essentie van het oorspronkelijke geloof. En dat zou wel belangrijk zijn.

Vraag: Waarom wordt de door u bedoelde Wereldleraar de wereldleraar voor Aquarius genoemd en waarom bv. de Maharishi van Zuid-India niet. De laatste heeft toch volmaaktheid gerealiseerd?

Antwoord: Dat laatste is natuurlijk een kwestie van beoordeling. En als ik het er bij mag zeggen: door niet-deskundigen. Maar ook een Maharishi heeft zijn goede kanten en dat kunnen we ook zeggen voor Bhagwan. Dat kunnen we voor bijna elke groepering zeggen - uitgezonderd twee groeperingen waarvan de een zetelt in Japan en de andere in Zuid-Korea: deze zijn te negatief - en elke keer wanneer iets goed is, aanvaard je dat.

Waarom men - want dat is niet iets van de Orde, dat is iets van een grotere groepering - besluit dat een bepaalde figuur moet worden aangeduid als Wereldleraar of Wereldmeester, ja, dat is iets, dat kan ik niet verklaren. Dat is een waardering gebaseerd op hun erkenning van uitstraling, iets waartoe ikzelf maar zeer ten dele in staat ben.

Vraag: Wat is het verschil tussen Christus, de nieuwe Wereldleraar en de Sanata Kumara?

Antwoord: In essentie waarschijnlijk geen. Wanneer je het in uitingen gaat zien dan zou ik zeggen: de leer van de Christus is langzaam maar zeker een bijna fossiel geheel geworden. De Wereldleraar is nog onbekend en daardoor nog volledig in beweging, en de laatst genoemde persoonlijkheid heeft uiteindelijk alweer een "systeem" en elk systeem op zichzelf heeft de neiging dus, de persoonlijkheid te dwingen of te verlammen en daarom geloof ik, wat leer betreft, die van de Wereldleraar, en Wereldmeester, het belangrijkste zijn, maar dat gelijktijdig alle andere leringen, zodra zij niet meer een discipline zijn maar een beleving, eigenlijk binnen dit geheel moeten kunnen functioneren en erin erg nuttig zouden zijn.

Vraag: Is er ook verband tussen de zgn. wederkomst van Christus en de nieuwe Wereldleraar? Hij, of de Heer, zal van boven de wolken komen, staat ergens in de Schriften.

Antwoord: Ja, dat zijn symbolen, en om die te kunnen verklaren moet je uitgaan van het oude denken waarbij zich rond de wereld een aantal kristallijnen sferen bevonden, waarvan enkele dus als het ware godenwerelden waren. Een kracht die zich vandaar uitte, kwam dus "op de wolken gezeten".

En wij vinden daarnaast, dus in openbaringen, zeer veel citaten, symbolen, die behoren tot de Griekse en zelfs tot de oude Perzische overleveringen. De beelden die gebruikt worden zijn dus niet een letterlijke realiteit.

Wat betreft de vraag: wat heeft het er mee te maken? De wederkomst van Christus gezeten op de wolken, lijkt mij onwaarschijnlijk. De wederkomst van Christus door het ontwaken van het werkelijke gevoel van eenheid en liefde in elke mens, lijkt mij noodzakelijk.

Vraag: Waarom wordt over de Sanata Kumara altijd een zekere geheimhouding gehouden, ofschoon hij nooit op aarde geleefd heeft en we hem waarschijnlijk toch nooit zullen kennen?

Antwoord: Omdat hij een bepaalde inwijding en leer heeft gegeven en deze niet behoren tot de zog. meer mundane openbaringen.

Vraag: Mag ik even een vraag tussendoor stellen: wie is dat, of wat is dat, die Sanata Kumara?

Antwoord: Het best zou je hem kunnen omschrijven als een regerende geest, die in bepaalde tijdperken, maar ook voor bepaalde rassen en soorten, grote verantwoordelijkheden heeft aanvaard, en daarna nog steeds in contact is gebleven met de wereld aan de vorming waarvan hij heeft bijgedragen.

Vraag: Kan hij wèl, zoals theosofen denken, invloed uitoefenen op bijvoorbeeld de door u genoemde meesters, en doet hij dat ook?

Antwoord: Dit is een vraag die ik naar geweten niet kan beantwoorden. Het is denkbaar dat elke hogere kracht invloed heeft op elke hoge kracht, maar in hoeverre deze invloed een bewust proces is, in hoeverre er sprake is van enige zeggingschap, weet ik niet. Gezien de uitingen van de wereldleraar en wereldmeester betwijfel ik echter of het een dwingende kracht is die hen met genoemde verbindt.

Vraag: Sommige theosofen menen dat hij, die Sanata Kumara, in de Gobi-woestijn gelopen zou hebben. Is dat juist?

Antwoord: Het is mij niet bekend.

Vraag: Benjamin Creme vertelt de wereld over de komst van de Maytreia, de Christus, als zijnde de Wereldmeester, die zich via de media aan ons bekend zou maken. Een en ander zou op korte termijn gebeuren. Is u hierover iets bekend en kunt u inhoudelijk hieromtrent iets informeren.

Antwoord: Het ligt niet in mijn aard om beoordelingen uit te spreken. Maar er zijn heel veel mensen die wel de klok hebben horen luiden, maar niet weten waar de klepel hangt. Genoemde persoon is één daarvan. En hij heeft de behoefte van zijn volgelingen langzaam maar zeker omgezet in verklaringen, beloften en profetieën, die, en nu reeds meerdere malen, blijken niet juist te zijn.

Vraag: Had de Wereldleraar niet ook gewoon stoffelijke contacten met vrouwen? Duidt dit niet op een spoor van ego, al is het misschien van zeer geringe mate?

Antwoord: Ik weet niet of contacten met vrouwen een kwestie zijn van ego. In veel gevallen wel van egoïsme. Ik dacht dat elke persoonlijkheid die zich uit, ego is, omdat het een "ik" is, een persoonlijkheid met een eigen inhoud, een eigen taak, een eigen neiging tot daad en uiting. En wanneer daar vrouwen bij te pas komen, dan pleit dit mijns inziens voor de menselijke kanten van het "ik", zonder dat daardoor, eveneens mijns inziens, de andere kanten van het "ik" daardoor beïnvloed behoeven te worden.

Vraag: Dacht u niet dat er enkele wezens, of meesters, op aarde geleefd hebben de laatste tijd, zoals bijv. Ramana de Maharishi ?

Antwoord: Er zijn zeer heel veel ingewijden, adeptus major enkelen, adeptus minor meerderen, en een groot aantal die zichzelf tot ingewijde hebben uitgeroepen. Maar als ik hier even een oude uitspraak onzerzijds mag parafraseren: Zodra iemand u toeroept dat hij "ingewijde " is, geeft hij te kennen dat hij dit zeker níet is.

Vraag: Een "meester", kunt u dat begrip in relatie tot een wereldleraar stellen?

Antwoord: Een Meester is een Leraar, maar een Leraar met een zeer groot gezag en heel vaak ook met grote krachten. De Meester is dus iemand die alle zaken "beheerst".

De vergelijking dringt zich hier op van: hij is een "boven"meester. Een Leraar is wel Meester, maar zijn meesterschap is beperkt en hierdoor heeft hij wel onderwijzende kwaliteiten, beschikt over meer macht en vermogens dan gewone mensen, maar beschikt daarnaast niet over die hoge contacten die bij een Meester aanwezig zijn. Is dit voldoende?

Vraag: Moet men per sé in het verlichte eenheidsbewustzijn verkeren om zgn. grotere wonderen te kunnen verrichten en beheerste de leraar deze vermogens ook?

Antwoord: Mag ik u een tegenvraag stellen? Moet u deel zijn van de elektrische centrale om een schakelaar om te draaien die een lamp doet branden?

Het totaal van de kracht is iets waarmee wij verbónden zijn. Wij zijn ermee verbonden omdat wij in essentie uit dezelfde energie zijn opgebouwd. Wanneer wij in staat zijn die verbondenheid te beseffen, kunnen wij de kracht, zover wij in staat zijn die zelf te verdragen, inschakelen en gebruiken. Dit houdt in dat een Meester zeer véél kracht kan inschakelen en dus uitstralen en gebruiken. Een Leraar behoorlijk wat en een gewoon mens waarschijnlijk zeer weinig. Maar in alle gevallen is het niet noodzakelijk om deel te zijn in je bewustzijn van dit geheel.

Aan de andere kant mag ik hierbij opmerken dat wij, of wij het weten of niet, deel zijn van het geheel, omdat wij voor onze persoonlijke existentie afhankelijk zijn van een totaliteit van bestaande waarden en krachten waaruit onze existentie en ikheid voortkomt.

Vraag: Plusminus twee weken geleden vlogen groenige bollen naar het noordwesten, geconcentreerd in Luxemburg, Noord-Frankrijk, België en Nederland. Wat was dat?

Antwoord: Misschien reclame voor een nieuw soort kaas.

Het enige wat ik u erover zeggen kan met zékerheid is het volgende: het waren statische verschijnselen, veroorzaakt door energiedragende massa's die zich daarin bevonden.

En de veronderstelling is dan dat het landingsvaartuigen zijn geweest van een ruimteschip, omdat wij weten dat een groot ruimteschip zich op 't ogenblik achter Jupiter ophoudt.

Vraag: Waar komt dat ruimteschip vandaan?

Antwoord: Wij nemen aan uit de buurt van Aldabaran, maar wij weten het niet zeker.

Vraag: Gezien de gezichtstrekkingen die u vertoont lijkt het mij dat u een grapje maakt. Is dit het laatste serieus antwoord?

Antwoord: Ongetwijfeld niet. Het antwoord in zichzelf was serieus genoeg, maar de vraag bewijst een enorm opgaan in onverklaarbare verschijnselen en dit opgaan vergt veel energie die voor het verbeteren van bekende verschijnselen zou kunnen worden gebruikt, volgens mijn visie, Maar als u het er niet mee eens bent mag u het rustig terzijde leggen.

Mijn glimlach was ongetwijfeld mede veroorzaakt door de wonderlijke wijze waarop men hier een samenhang tussen vliegende schotels, Wereldleraar en Wereldmeester wilde leggen. En ik geloof dat als die losbarsten er meer sprake is van vliegende .....

Vraag: Is u een planeet bekend, of planeten, waar het gemiddelde bewustzijn van de bewoners vergelijkbaar is met dat van ... (vraagsteller wordt onderbroken door de spreker)

Reactie: Hebben we alle vragen over het eerste onderwerp al gehad?

Reactie: Nee - nee.

Antwoord: Laten we die dan afhandelen!

Vraag: Is er iets van de horoscopen, zon en ascendant bv. bekend ...

Antwoord: Dat heeft ook niets te maken met de wereldleraar of de wereldmeester.

Vraag: Heeft de laatste leraar ook devotionele elementen, zoals samenzang, gebruikt, zoals Sai Baba deed?

Antwoord: Hij heeft geen samenzang gebruikt, de meester. Wel heeft hij een gezamenlijke meditatiemethode gebruikt.

Vraag: Is iets over de laatste incarnaties van de leraar bekend? Was hij al eerder een soort leraar?

Antwoord: Aangezien mij met zekerheid erover niets bekend is, doe ik er beter aan te doen om te zwijgen, ook al vermoed ik dat hij inderdaad een aantal incarnaties achter zich heeft en vermoed ik, zonder zeker te zijn, dat hij, althans in één van deze incarnaties, als hogepriester en later als een soort god-koning is opgetreden.

Vraag: U heeft voor de pauze Mossadeq even aangehaald. Kunt u iets zeggen over zijn relatie met de Nieuwe Leer?

Antwoord: De Nieuwe Leer gaat uit van zelf doen, zelfstandigheid en het ontkennen, waar dit mogelijk is, van machtsverhoudingen waardoor je te sterk bepaald wordt. Mossadeq was er zich van bewust dat zowel de ontwikkeling van zijn land als ook de technische vooruitgang, en zelfs de financiële en politieke kanten, bepaald werden door firma's buiten zijn land. Zijn poging om dus zijn nationale bodemschatten te nationaliseren was een poging om voor zijn land vrijheid van handelen, denken en ontwikkeling terug te winnen.

Hij heeft deze denkbeelden opgedaan door, vermoedelijk indirecte, contacten, mogelijk ook geschriften, die te maken hadden met het optreden van de Wereldleraar.

Vraag: Had de leraar stoffelijke banden, bv. had hij een huis of reed hij auto?

Antwoord: Hij heeft auto gereden en voordat hij aan zijn werk begon, had hij een huis, ja. Dus in deze zin had hij stoffelijke banden.

Maar op het ogenblik dat hij begon aan zijn werk, reed hij alleen in auto's die anderen toebehoorden. Ik weet niet of u dat een stoffelijke band noemt. En hij maakte gebruik van alle mogelijkheden van het leven, maar hij werd er niet door behéerst. Ik geloof dat het belangrijke punt is en dat uw vraag dus eigenlijk ontkennend beantwoord moet worden ofschoon de feiten in een andere richting wijzen.

Vraag: Kennen al deze hogere krachten, Jezus, Boeddha, de Wereldleraar, enz. elkaar goed en bespreken ze samen wat zo'n Wereldleraar op aarde gaat doen en hoe hij dit misschien het beste kan doen?

Antwoord: Als ik ooit zover kom dat ik bij een dergelijke raad aanwezig ben en dan nog desondanks de neiging heb om via een medium mij te uiten, zal ik u, zover u nog op aarde aanwezig bent, op de hoogte stellen.

Vraag: In hoeverre wilden Jezus en de nieuwe Wereldleraar wel of geen volgelingen? Verschillen ze hierin misschien? Krisnamurti wilde bijv. per sé geen volgelingen.

Antwoord: Volgelingen, ja. Ik geloof dat elke leraar volgelingen nodig heeft. Hij heeft een klankbodem nodig, zeker in zijn beginperiode. In deze zin hadden beiden volgelingen nodig. Wat zij echter níét wilden hebben, zijn mensen die klakkeloos volgen en zondermeer; die denken dat een ander voor hen de weg kan gaan die ze alleen zélf kunnen bewandelen. Voldoende?

Vraag: De leraar was over het algemeen niet zo bestrijderig. Betekent dit dat hij nergens tegen was?

Antwoord: Ja, hij was wel tegen veel dingen. Maar hij bestreed niet een systeem, een denkwijze of een bepaalde praktijk, in zijn geheel. Hij bestreed alleen die delen ervan die volgens zijn beseffen onjuist waren en dus de vrijheid van ontwikkeling van anderen in gevaar bracht.

Vraag: Is er een parallel met Jezus': Wie niet voor mij is, is tegen mij? Kunt u zeggen wat dat betekent?

Antwoord: Dat heeft Jezus zélf nooit gezegd. Dit is een Paulinistische uitspraak die naar ik meen later pas, was het niet in Mattheus, is ingevoegd.

We moeten één ding begrijpen. Evangeliën zijn propagandageschriften. En in die tijd dat Paulus zijn reizen deed en zijn brieven schreef, waren drie van de vier evangeliën nog níét op schrift gesteld.

Vraag: Denkt u dat de Nieuwe Leer, o.a. het principe: "U bent uw eigen wet", voldoende door zal sijpelen in deze wereld, en dat wetgevingen e.d. dan mee zullen buigen?

Antwoord: Ik ben ervan overtuigd dat de behoefte van het jezelf zijn overal ter wereld steeds sterker wordt. Maar nog steeds wil men zichzelf zijn ten koste van anderen. En dat wil zeggen dat in een langzaam proces men moet leren om de aansprakelijkheid te dragen voor hetgeen men zelf is, doet en wil. Op het ogenblik echter dat voldoende mensen zover zijn gevorderd, heeft een wet geen betekenis meer omdat zij eenvoudig niet meer wordt aanvaard. Ze wordt niet bewust overtreden maar onbetekenend.

Wetten hebben alleen zin wanneer ze een sociaal geheel zodanig regelen dat het daardoor beter kan functioneren, maar de laatste tijd zijn wetten steeds meer geworden: instrumenten waardoor bestaande groeperingen en machten hun eigen invloed onaangetast trachten te bewaren door gelijktijdig de schijn van betrokkenheid te wekken voor anderen.

Wanneer die wetten op een gegeven ogenblik ingaan tegen de behoefte of het besef van de massa, worden zij eenvoudig niet gevolgd. Een wet die niet opgevolgd wordt kun je beter opheffen.

Om een typisch voorbeeld te noemen: bepaalde wetten t.a.v. snelheidsbeperking voor auto's en bepaalde verkeersregelingen. Zolang er enkele zijn worden ze aangehouden. Probeert men te veel te regelen, dan krijgen we dat te veel rood licht betekent dat je zoveel mogelijk er doorheen rijdt. En dat zie ik bij andere wetten ook. Ik hoop dat de parallel duidelijk genoeg is.

Vraag: Is u, of is in uw wereld bekend, of op den duur wapens en wapenbezit zullen verdwijnen, hetzij afgeschaft, hetzij verboden, of juist vanuit een vrijheidsprincipe allemaal zullen worden vrijgegeven?

Antwoord: De wapenindustrie is dermate machtig en belangrijk op aarde dat wanneer er geen kans meer is voor voortdurende levering aan technisch zeer sterk ontwikkelde legereenheden, ongetwijfeld men zal willen overgaan tot het produceren van wapens die ook door de burger gedragen kunnen worden.

U dient daarbij verder u het volgende te realiseren: ongeacht de grote machten die men heeft geschapen, de grote wapeneenheden en de machtige wapens als atoombommen, is de zekerheid van de eenvoudige burger op aarde steeds kleiner geworden en niet groter.

Geef ze allen een wapen en geef ieder het recht zich tegen een aantasting van zijn vrijheid en persoonlijkheid te verdedigen. U zult met verbazing ontdekken dat, na de eerste bloedbaden, die onvermijdelijk zijn, de gedragingen van de mensen zich gaan wijzigen. Zij gaan namelijk rekening houden met het feit dat hun daad consequenties kan hebben.

Er is een samenleving geweest, in Louisiana, waarin dus ook de wapens door iedereen werden gedragen of gebruikt en waarin een code duello bestond welke het mogelijk maakte elke belediging zonder meer met de wapens te verrekenen. Er is sindsdien geen enkele groepering geweest die innerlijk zo ruw, maar gelijktijdig uiterlijk zo hoffelijk en beschaafd was. Misschien is dat voldoende?

Vraag: Is iets van het karakter van de leraar en meester bekend, bijvoorbeeld zon- of ascendantinvloed??

Antwoord: Al was het bekend, ik zou het u niet vertellen.

Reactie: De directe vragen in verband met het onderwerp zijn voorbij.

Spreker: Heeft iemand van u mondeling nog vragen t.a.v. de inleiding?

Vraag: Leven de Wereldleraar en de Wereldmeester nog, en werken zij nog op aarde?

Antwoord: De Wereldleraar is overleden. De Wereldmeester leeft nog.

Verdere inlichtingen kan ik u ook al weer niet verschaffen. Want als iedereen weet dat een bepaald iemand de Wereldmeester zou kunnen zijn, heeft de man geen leven meer.

Vraag: Het viel me op dat u aan het eind van uw inleiding een wat emotionele reactie gaf, dat u zich geheel dicht erbij betrokken voelt, bij het idee dat aangekaart is. Ik verbaas me over uw emotionele reactie omdat ik zo het idee heb: emoties tellen niet meer daar waar u bent. Het is een wat psychologische vraag, maar wilt u daarop antwoorden?

Antwoord: Jazeker, u zult zich realiseren dat hetgeen ik heb gezegd over de Nieuwe Leer, ongeacht de vele gegevens die ik u heb verstrekt, onvolledig moet zijn. Maar je kunt via een emotionele overdracht zeer veel denkbeelden als het ware verankeren die later in het onderbewustzijn naar voren komen. Deze emotionaliteit heeft dus ten doel een krachtveld te scheppen waardoor deze overdracht van mogelijkheden tot stand komt. Voldoende?

Spreker: Niemand meer?

Nou, dan kunnen we kijken of er nog enkele vragen zijn die beantwoord kunnen worden en die níét met het onderwerp samenhangen.

Vraag: Komt een pendel in beweging door spierimpulsen, veroorzaakt door het onbewuste weten of denken van de pendelaar zelf, of door inwerking van buiten de pendelaar gelegen krachten?

Antwoord: De directe oorzaak van het gebruik van een handpendel is altijd beweging van de spieren, of beter gezegd een vibratie, van de spierweefsels, waardoor de beweging wordt bepaald. Zij kan daarbij door de concentratie op de pendel overdragen wat in het onderbewuste aanwezig is. Zij kan daarnaast ook impulsen van buitenaf mee verwerken. Voldoende?

Vraag: Zijn u planeten bekend waar het gemiddelde bewustzijn van de bewoners vergelijkbaar is met dat van de Christus hier, of Wereldleraar?

Antwoord: Nee, dergelijke planeten zijn mij niet bekend. Maar aangezien er in het Al zeer véél planeten zijn, zeker binnen dit melkwegstelsel, betekent dat niet dat het niet zou kunnen bestaan.

Ik acht het echter om verschillende redenen onwaarschijnlijk. Wanneer je het bewustzijn van een Christus, een Wereldmeester of wat dan ook, bereikt hebt, beschik je namelijk over een bewustzijn dat in staat is zo veel geestelijke werelden te omvatten dat de neiging tot incarnatie op een stoffelijke planeet mijns inziens niet aanwezig is, tenzij er een directe relatie is met ander leven op die planeet, waarvoor je iets tot stand wil brengen.

Vraag: U had het over stoffelijke planeten. Zijn er ook "niet-stoffelijke" planeten?

Antwoord: Er zijn geen niet-stoffelijke "planetten", of u moet de anti-materie niet-stoffelijk noemen (anti-materie planeten bestaan). Maar er bestaan geestelijke "werelden". Maar een geestelijke wereld kun je moeilijk definiëren. Een geestelijke wereld zou je misschien het best kunnen omschrijven als een door een groter aantal personen gedeelde droom waarbij elk op de details van de droom vanuit zich invloed kan uitoefenen. Maar het is dan voor je beléving een complete wereld.

Er bestaan wel geestelijke werelden, maar dat zijn dus geen planeten.

Vraag: Gebonden aan personen en die personen zijn weer gebonden aan "gewone materie"-planeten?

Antwoord: Dat laatste is ten dele waar, maar niet geheel. In de zog. vormkennende geestelijke werelden hebben wij altijd te maken met persoonlijkheden die aan een planeet, een ontwikkelingsgang op een planeet, nog gebonden zijn of zich daarvan nog niet volledig hebben losgemaakt. Ga je verder, dan kom je in werelden die niet omschrijfbaar zijn, maar die het best kunnen worden uitgedrukt als werelden waarin trillingen van verschillende soort, eigenlijk, het werkelijkheidsbeeld gaan bepalen. Denkt u aan een soort wereld die een lichtshow is, een wereld die "muziek" is - ik weet dat het dwaas klinkt, maar ik probeer een vergelijking te vinden voor een trillingswereld dus - en daar bovenuit zijn er weer werelden waarin eigenlijk verschillen die wij kunnen onderscheiden, niet bestaan, maar waarin kennelijk toch weer degenen die er leeft wèl weer een groot aantal verschillende ervaringen opdoet.

Dus: u ziet het, het is heel erg moeilijk een geestelijke wereld te definiëren, maar zij is niet zonder meer afhankelijk van een materiële wereld. Alleen wanneer het werelden zijn die "beelden" kennen, dus voorstellingen - wij zeggen wel eens: huisje-boompje-beestje -, dan zijn die altijd afgeleid van de herinnering die er is aan het leven op die bepaalde planeet en wanneer men daarin blijft vertoeven, blijft de binding met die planeet bestaan.

Vraag: Kunt u misschien iets zeggen over de huidige situatie op de Russische onderzeeër voor de Amerikaanse kust? Wat er gebeurt is?

Antwoord: Nou, die situatie is praktisch ten einde. Alles is veilig gesteld. Het schip is op voldoende diepte tot zinken gebracht, omdat het niet mogelijk was het met Russische middelen naar een Russische haven te vervoeren.

Vraag: Is er nog gevaar?

Antwoord: Er is voor niemand meer gevaar, wat dat betreft, en de opvarenden zijn - eh, drie doden, bij de explosie vier - op zeven personen na, allen gered, opgenomen dus door Russische schepen.

Vraag: Ik wilde wat vragen over die moderne muziek, die chaos-muziek, waar de jongelui de héle dag naar luisteren en de stilte en elkaar niet meer horen. Is dat niet een akelige ontwikkeling en wat vindt u van het doel?

Antwoord: Het is een ontwikkeling die voortkomt uit de behoefte je af te sluiten van de wereld. Een jongere in deze dagen heeft een wereld met heel veel spanningen en problemen, en bovendien een wereld die in genen dele beantwoordt aan de verwachtingen die tijdens de opvoeding bij de jongeren zijn gewekt. Dan is het "je afsluiten" door de muziek, het scheppen van een grens tussen jouzelf en de wereld. Het heeft verder voor die jongeren ten gevolge dat zij juist door die afscherming zich kunnen concentreren op punten die voor henzelf wèl belangrijk zijn. Dus als u het héél voorzichtig wilt zeggen, dan kunt u zeggen: het is een op ritme gebaseerde psychische marihuana.

Vraag: De Maytreia, wie is het dan wèl, of wat is dat dan wel? Kunt u daar iets over zeggen?

Antwoord: De Heer Maytreia. Wanneer hij zich op aarde vertoont, heeft hij een wat Indisch-donker type. Hij is er verschillende keren geweest, heeft deel uitgemaakt van de laatste persoonlijke inwijdingspoort in Azië. Hij is dominant waarschijnlijk voor de komende periode, dus dat is ongeveer 2000 jaar nu nog, en hij zal, in die periode dus, grote invloed proberen uit te oefenen, door in het denken van de mensen die elementen te versterken, en in hun gevoelens evenzeer, die belangrijk zijn voor het ontstaan van een groter begrip van eenheid en broederschap. Voldoende?

Vraag: Hij is nu in de geest, die Maytreia?

Antwoord: Hij is altijd in de geest geweest. Hij behoort tot de entiteiten die zich kunnen materialiseren, wanneer ze dat nodig achten, maar die dit maar zelden doen.

Vraag: Het is dus niet dé Christus?

Antwoord: Dat is alleen een poging om theosofie, Christendom en een bepaald deel van het Hindoe-denken op één noemer te brengen.

Vrienden, wanneer we uitgevraagd zijn met al deze punten, zou ik nu willen gaan afsluiten, als u geen bezwaar hebt. We zullen dat doen op de gebruikelijke wijze. U geeft een drietal woorden en ik zal proberen aan deze kapstok enkele gedachten juist op te hangen.

HET SCHONE WOORD

Reactie uit het publiek de woorden: samen - vulpotlood - wereldvrede.

Ja, met het vulpotlood schrijven wij beiden of samen voor de wereldvrede.
Een heel leuk idee, maar denk eens even na.

Een vulpotlood is zonder stift
alleen een ding, dat niets bereikt.
Zo is de mens ook, zonder in zichzelf een kracht,
waardoor zijn wezen blijkt
zich uit te drukken in het leven.
Met anderen samen dat te weven
een beeld van dat wat is, kan zijn
en doet verdwijnen langzaam, langzaam,
ellende, zorgen, vrees en pijn.
Want zoekt een mens naar wereldvrede,
die nog geen vrede in zich kent,
hij is als vulpotlood, waarin de stift ontbreekt,
dat voor zichzelf schijnbaar spreekt,
maar noch zichzelf, noch de wereld kent.
U zoekt naar ware wereldvrede
wanneer in u de vree ontstaat
komt uit u kracht
die in de ander steeds méér aan vrede achterlaat.
Wanneer de mensen samen streven
in zich naar vree, tevredenheid
dan bouwen zij een wereldvrede,
die wáár wordt in de werkelijkheid.
Dan moeten zij tezamen streven,
erkennen dan elkanders vree
en zo de wereld inhoud geven
en zo het zijn, al wat bedreven,
al wat gedaan, al wat eens was,
een nieuwe kracht een aanschijn geven
van licht, van rust, van stille tijd,
waarin tezaam de mensen komen
tot nieuw begrip en werkelijkheid.
Wat dan door mensheid neergeschreven
in waarheid, geestelijk bestaan,
zal zijn een woord dat wordt begrepen,
een werkelijkheid en niet een waan.
Want als illusies stil verbreken,
wanneer systemen ondergaan,
omdat in mensen vree kan leven
leert pas de mens zich zelf verstaan
en met zijn God en mensen spreken.

Deze denkbeelden heb ik dus op deze wijze aan de woorden willen verbinden die u mij hebt opgegeven. Mag ik er aan toevoegen dat dit niet alleen maar een poging tot rijmelende poëzie is, maar dat het weldegelijk tot beschrijving is van de werkelijkheid. Het is de kern van je wezen die

bepalend is voor wat je neerschrijft in de tijd en wat je in jezelf bent en in jezelf aan mogelijkheden draagt.

Moge het u gegeven zijn die innerlijke kracht steeds sterker te beleven en daardoor niet een leeg omhulsel, maar een ware kracht, die ook buiten tijd bestaat, te worden.

Ik dank u voor uw aandacht.

Goedenavond.

Aan de Nieuwe Leer, de Wereldleraar en de Wereldmeester is in diverse bijeenkomsten van de O.D.V. uitvoerig aandacht besteed en vaak zijn er ook in andere bijeenkomsten vragen over gesteld.

In de digitale bibliotheek zijn o.m. over dit onderwerp de volgende publicaties te vinden:

De Stem van Gene Zijde:

10 nov. 1961: Een nieuwe leer op aarde

10 sept.1965: De Wereldleraar en zijn toekomstige betekenis

Kring Den Haag:

18 september: 1961: De nieuwe wereldleer

15 juli 1968: De nieuwe leer hernieuwd gebracht

10 maart 1977: De nieuwe wereldleer

Kring Antwerpen:

15 maart 1966: Een paar begrippen over de komende tijd
(Wereldleraar en wereldmeester)

Sleutels (Den Haag):

Uit de cursus 1971 - 1972 : "Kosmische Leringen"

Les 1: De wereldleraar

Kring Arnhem:

Cursus 1976 - 1977: Wereldleraar en wereldmeester

Les 1: Begrip wereldleraar en wereldmeester

Les 2: De magische leringen van de nieuwe wereldleraar en de mystieke werking van de wereldmeester

Les 3: De betekenis van de wereldleraar en de wereldmeester morgen

Les 4: Uitspraken van Jezus in het heden (in relatie tot de Wereldleraar)

Les 5: Jezus in de moderne tijd

Les 6: De ware Christus in deze tijd